

Forflag, er Oprettelsen af 2 Divisionsintendanturer, idet man har troet, at tvende saadanne locale Intendanturer ikke paa nogen hensigtsmæssig Maade vilde kunne udfylde den Bestemmelse, som de skulde have, nemlig at tjene som et virkeligt, nyttigt Medlem mellem Overbestyrelsen og de locale Intendanturer. De vilde nemlig komme til at staae altfor fjernt fra Intendanturerne til paa en hensigtsmæssig Maade at kunne varetage deres Op-gave; denne vil efter vor Anskuelse kun blive heldigt røgtet, naar de locale Embedsmænd, der skulle danne et saadant Medlem, kunne være i en stadig Betydning og personlig Berøring med de locale Intendanturer. Vi have altsaa med Hensyn til de her nævnte to Punkter ikke kunnet tiltræde Krigsministerens Forflag, men have derimod foreslaaet en noget forandret Indretning af de locale Intendanturer og derhos udstedt de Dele af Forflaget, som vedrøre selve Ministeriet. Hvorvidt nu den af os foreslaaede Ordning vil blive bifaldet af Thinget vil selvfølgelig afhænge af, hvorvidt den ærede Krigsminister vil kunne føle sig tilfredsstillt ved den. Udvalget har ikke modtaget nogen aldeles bestemt Erklæring fra ham i saa Henseende, men, dersom han iøvrigt kan gaae ind paa vort Forflag, og dette kun i et eller andet Punkt skulde være noget mangelfuldt, vil der jo være Tid nok til at tage saadanne Punkter under nærmere Overveelse. — Forflaget under Nr. 20 i Betænkningen anseer Udvalgets Fleertal for at være et meget nyttigt Forflag; det gaaer ud paa, at Lægecorpsene for Hæren og Flaaden fremtidigt skulle danne en Enhed. Dette er vel allerede nu tildeels Tilfældet, idet disse Corps'er nu have en fælles Chef, men efter vort Forflag ville de komme til at udgjøre en fuldstændig Enhed. Vi troe, at Følgen deraf vil blive, at saavel Marinen som Hæren ville faae et dhgtigere Lægecorps, der vil blive sat istand til bedre end nu at fyldestgjøre de Fordringer, som i Krigens Tid maae stilles til det. Vi antage, at det Personale, som i vort Forflag dertil er opført, vil være tilstrækkeligt, skjøndt tillige nogen Besparelse for Statskassen derved vil opnaaes. — Forflaget under Nr. 21 i Betænkningen er væsentligt af oeconomic Natur; det ved-

rører Hesteholdet for Hærens Officerer. Det maa erkjendes, at der allerede ved Regjeringens Forflag vil blive opnaaet ikke ubetydelige Besparelser i saa Henseende, imod hvad Planen af 1842 bestemmer herom; men det har jo ogsaa været anerkjendt, at dette Forhold, saaledes som det var ordnet ved Planen af 1842, var ordnet paa en meget uheldig Maade, idet de vedkommende Officerer notorisk ikke holdt det Antal Heste, som de efter Planen forudsattes at holde. Krigsministeren har jo nu foreslaaet andre Indskrænkninger i saa Henseende, saaledes at der navnlig tillægges visse høiere Officerer 3 Heste og visse andre 2 og de øvrige Officerer, som skulle have Hest, 1 saadan, og har saa dertil føjet den Bestemmelse, at idetmindste 1 af disse Heste for hver Officer skal være en Tjenestehest. Det sidste Punkt have vi nu ikke haft nogen Indvending at gjøre imod, hvorimod vi ikke have fundet, at det kan ansees for nødvendigt, at de høiere Officerer skulle have slet saamange Heste, som Krigsministeren har foreslaaet; vi mene, at det maa være tilstrækkeligt, naar de høieste Officerer have hver 2 Heste, og alle de øvrige 1. — Det Forflag, der findes under Nr. 22 i Betænkningen, og som vedrører Bornholms Væbning, er stillet af et Mindretal, der ønsker indtil videre at fastholde den nuværende Ordning af Bornholms Militis. Dette Forflag har Udvalgets Fleertal ikke kunnet tiltræde; det er nemlig vor bestemte Overbeviisning, at Bornholms Militis i sin nuværende Forsatning er aldeles ude af Stand til at fyldestgjøre de Fordringer, der maae stilles til den med Hensyn til et virkeligt Forsvar af Den, og at man altsaa, naar man vil have denne Militis, og vil have, at den skal være til nogen Nytte ved Dens Forsvar, nødvendigtvis maa indføre Forandringer i den. Smidlertid vil jeg ikke skjule for det ærede Thing, at Fleertallet ikke har været fuldstændigt klart med sig selv, om de Forandringer, der ere foreslaaede af Krigsministeren, i og for sig ville være ganske at anbefale, og vor Tvivl i saa Henseende er væsentligt fremkaldt ved et til Thinget overgivet Andragende fra en stor Mængde Beboere paa Bornholm. Det er den landcommunale Forening paa Den, der har sat dette Andragende i Bevægelse, og det er